

บรรณสารอ้างอิง
และที่มาภาพ

บรรณสารอ้างอิง

บรรณสารอ้างอิงคำนำ

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. (2539). *สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ (ไทย ร.9) เอกลักษณะ*
สถาปัตยกรรมไทย: ข้อคิดเห็นบางประการในการกำหนดแนวรูปแบบ – สูตร
สำเร็จในการสร้างสรรค์? อาษา, มิถุนายน, หน้า 65.

บรรณสารอ้างอิงบทที่ 1

มูลนิธิวิกิมีเดีย. (2549). (ออนไลน์). *วัดเขาพระบาทน้อย และพระเจดีย์*. แหล่งที่มา:

<http://th.wikipedia.org/wiki/อาณาจักรสุโขทัย/> (15 สิงหาคม 2556)

สถานีวิทยุประชาชนกวางสี. (2553). (ออนไลน์). *ศาลาไทยในงานเวิลด์ เอ็กซ์โป 2010*

ที่ นครเซี่ยงไฮ้. แหล่งที่มา : <http://www.bbrtv.com/2010/0610/17216.html/>

(8 สิงหาคม 2554)

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2554). (ออนไลน์). *โครงการก่อสร้างอาคาร*

รัฐสภาแห่งใหม่ “สัปปายะสภาสถาน”. แหล่งที่มา : [http://www.parliament.](http://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/main.php?filename=intro/)

[go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/main.php?filename=intro/](http://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/main.php?filename=intro/)

(2 กันยายน 2554).

บรรณสารอ้างอิงบทที่ 2

จิรพันธ์ สมประสงค์. (2532). *ศิลปะประจำชาติ: บ้านไทย เรือนไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, หน้า 228-236.

จุลทัศน์ พยาฆรานนท์. (2523). *ไทยศึกษา: อารยธรรม; เรือนไทย*. เอกสารการสอนชุด

วิชาไทยศึกษา หน่วยที่ 6-11 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์, หน้า 160-165.

เชษฐา พลายชุม และอภินันท์ พงศ์เมธากุล. (2546). *บทสรุปรายงานผลการวิจัยเรื่อง*

“การวิจัยและพัฒนาารูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่”, หน้า 18.

โชติ กัลยาณมิตร. (2525). *สถาปัตยกรรมแบบไทยเดิม. ลักษณะไทย*. เล่ม1. พิมพ์ครั้ง

แรก. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, หน้า 395-398.

ปรีชา นวประภากุล, ประวิช ประทีป และสุวิทย์ วรรณญาพร. (2541). *ลักษณะไทย*

สมัยใหม่สำหรับงานสถาปัตยกรรม, อาษา 04:41, หน้า 47.

- ปิยลดา เทวกุล ทวีปรังษีพร, ม. ล. (2546 ข). *ความงามของบ้านไทย*. ใน ยุวดี ศิริ (เรียบเรียง). *นอกชานบ้านไทย*. กรุงเทพฯ: วังทอง กรู๊ป, หน้า 39-49.
- ดุสิต ทิพทัส. (2546). *บ้านไทยในยุครัตนโกสินทร์*. ใน ยุวดี ศิริ (ผู้เรียบเรียง) *นอกชานบ้านไทย*. กรุงเทพฯ: วังทอง กรู๊ป, หน้า 27-28.
- พิพิธภัณฑ์ธนาคารไทย. (2553). (ออนไลน์). แหล่งที่มา: http://www.thaibankmuseum.or.th/gallery_view.php?topicID=5/ (15 พฤษภาคม 2554).
- พิสิฐ เจริญวงศ์. (2525). ชุมชนสมัยก่อนประวัติศาสตร์. *ลักษณะไทย*. เล่ม 1. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช. หน้า 111-112.
- ภิญโญ สุวรรณคีรี. (2540). ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (สถาปัตยกรรม). *เรือนเครื่องสับ: องค์ประกอบของเรือนเครื่องสับ*. สัมภาษณ์. 20 กันยายน 2540.
- เย็นใจ เลหาวนิช. (2533). *มรดกของชาติ: เรือนไทย*. กรุงเทพฯ: วิคตอรี เพาเวอร์พอยท์ จำกัด, หน้า 63-76.
- วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. (2544). *ทะลุมิติการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่* เอกสารในการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง มิติใหม่: ลักษณะเฉพาะในการสร้างสรรค์ศิลปะของไทย. จัดโดยคณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาปรัชญา ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ วันที่ 18 พฤษภาคม 2544 ณ โรงแรมกรุงศรีวิเวอร์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. หน้า 8.
- สุเมธ ชุมสาย ณ อยุธยา. (2525). *น้ำ*. *ลักษณะไทย*. เล่ม 1. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช. หน้า 220-221.
- แสงอรุณ รัตกลีกร. (ม.ป.ป.). *การอยู่ในบ้านแบบไทยเดิม*. (ม.ป.ท.). หน้า 63.
- อมตะ หลูไพบูลย์. (2539). *วิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ Mr. Robert G. Boughey กรณีศึกษา: ไทยพาณิชย์ ปาร์ค พลาค้า, อาษา พฤษภาคม, 2539: หน้า 90.*

บรรณสารอ้างอิงบทที่ 3

- Coughlin, M.A. and Knight, W.E. (2007). *Structural Equation Modeling for Institutional Researchers: Applications Using SPSS & AMOS. Part I: Exploratory Factor Analysis*. The Association for Institutional Research and SPSS Webinar. (Online). Available: <http://rci2010.wordpress.com/การวิเคราะห์องค์ประกอบ>.
- Israel, G.D. (1992). *Determining Sampling Size*. PEOD6, series of the Agricultural Education and Communication Department, UF/IFAS Extension, University of Florida.

บรรณสารอ้างอิงบทที่ 4

- โชติ กัลยาณมิตร. (2525). สถาปัตยกรรมแบบไทยเดิม. *ลักษณะไทย*. เล่ม 1. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประเวศ วะสี. (2545). วิถีมุขยในศตวรรษที่ 21 สู่พหุภูมิใหม่แห่งการพัฒนา. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- พิรัช พัทธเศวต. อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์. 20 กันยายน 2555.
- สุนทร บุญญาธิการ. อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์. 20 กันยายน 2555.
- สุนทร ชุมสาย ณ อยุธยา. ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะสถาปัตยกรรม(สถาปัตยกรรมร่วมสมัย). สัมภาษณ์. 10 ตุลาคม 2555.
- Mary Klages. (2540). (ออนไลน์). *Postmodernism*. แหล่งที่มา: <http://pioneer.chula.ac.th/~yongyudh/papers/postmodern.htm/> (20 มกราคม 2558)

บรรณสารอ้างอิงบทที่ 5

- เชษฐา พลายุ้ม และอภินันท์ พงศ์เมธากุล. (2546). *บทสรุปรายงานผลการวิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนารูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่*, หน้า 18.
- ธีรพล นิยม. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร สถาบันอาศรมศิลป์. สัมภาษณ์. 24 ตุลาคม 2555.
- ปิยลดา เทวกุล ทวีปรังษีพร, ม. ล. (2546 ข). *ความงามของบ้านไทย*. ใน ยุวดี ศิริ (เรียบเรียง). *นอกชานบ้านไทย*. กรุงเทพฯ: วังทอง กรู๊ป, หน้า 39-49.
- พิรัช พัทธเศวต. อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์. 20 กันยายน 2555.
- ศรีศักร วัลลิโภดม. ที่ปรึกษามูลนิธิเล็ก-ประไพ วิริยะพันธ์. สัมภาษณ์. 1 พฤศจิกายน 2555.
- สุนทร บุญญาธิการ. อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์. 20 กันยายน 2555.

ที่มาภาพ

ที่มาภาพบทที่ 1

มูลนิธิวิกิมีเดีย. (2549). (ออนไลน์). รูปสามเหลี่ยมหน้าจั่ว. แหล่งที่มา: <http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Triangle.Isosceles.svg/> (30 มกราคม 2558).

มูลนิธิวิกิมีเดีย. (2549). (ออนไลน์). วัดเขาพระบาทน้อย และพระเจดีย์. แหล่งที่มา: <http://th.wikipedia.org/wiki/อาณาจักรสุโขทัย/> (15 สิงหาคม 2556).

มูลนิธิวิกิมีเดีย. (2557). (ออนไลน์). รูปสามเหลี่ยม. แหล่งที่มา: <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B8%9B%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B9%80%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%A1/> (30 มกราคม 2558).

มูลนิธิวิกิมีเดีย. (2549). (ออนไลน์). สามเหลี่ยมด้านเท่า. แหล่งที่มา: <http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Triangle.Equilateral.svg/> (30 มกราคม 2558).

สถานีวิทยุประชาชนกวางสี. (2553). (ออนไลน์). ศาลาไทยในงานเวิลด์ เอ็กซ์โป 2010 ที่นครเซี่ยงไฮ้. แหล่งที่มา: <http://www.bbrtv.com/2010/0610/17216.html/> (8 สิงหาคม 2554).

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2554). (ออนไลน์). โครงการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ “สัปปายะสภาสถาน”. แหล่งที่มา: http://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/main.php?filename=intro/ (12 พฤศจิกายน 2555).

ที่มาภาพบทที่ 2

MassPlus. (2556). (ออนไลน์). โลกตระ ประติมากรรมบริเวณทางเข้าอาคารศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์. แหล่งที่มา: <http://mineplaces.blogspot.com/2013/01/thailand-book-fair-2556-41.html/> (20 กันยายน 2557).

World Architecture Community. (2010). (ออนไลน์). *The Local Hero House: Re-interpreting Modern Thai House*: Khiensak Seingklieng. แหล่งที่มา: <http://www.worldarchitecture.org/world-buildings/fmng/the-local-hero-house-re-interpreting-modern-thai-house-building-page.html/> (8 ตุลาคม 2557).

World Architecture Community. (2010). (ออนไลน์). *The Local Hero House: Re-interpreting Modern Thai House*: Khiensak Seingklieng. แหล่งที่มา: <http://www.worldarchitecture.org/world-buildings/fmng/the-local-hero-house-re-interpreting-modern-thai-house-building-page.html/> (8 ตุลาคม 2557).

ที่มาภาพบทที่ 4

นิธิ สถาปิตานนท์. (2555). (ออนไลน์). *Nithi's work: วัดใหม่*. แหล่งที่มา: <https://www.facebook.com/pages/Nithi-Sthapitanonda/247190005392651/> (20 กันยายน 2557).

บริษัท แพลน อาคิเต็ค จำกัด. (2555). อาคารสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์: สถาปนิก บริษัท แพลน อาคิเต็ค จำกัด. กรุงเทพฯ.

ที่มาภาพบทที่ 5

Royal Thai Embassy. (2557). (ออนไลน์). *Thai Pavilion at Biennale di Venezia 2014*. แหล่งที่มา: http://www.osservatorioemetodiperlasalute.it/thaiem/index.php?option=com_content&view=article&id=595%3Athai-pavilion-at-biennale-di-venezia-2014&catid=46%3Aembassys-activities&Itemid=278&lang=en/ (18 ตุลาคม 2557).

รายละเอียดการจัดทำโครงการวิจัย

1. ทูลวิจัย: “องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นพื้นฐานต่อการพัฒนา” จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
ระยะเวลา: 30 มิถุนายน พ.ศ. 2554 ถึง 29 มิถุนายน พ.ศ. 2557
 2. โครงการวิจัยหลัก:
การสร้างสรรค์เอกลักษณ์สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ (The Creation of Modern Thai Architectural Identity)
 3. โครงการวิจัยหลักประกอบด้วย 6 โครงการวิจัย:
 1. พื้นฐานเอกลักษณ์สถาปัตยกรรมไทย (Fundamentals of Thai Architectural Identity)
 2. การก่อรูปทางสถาปัตยกรรม (Architectural Configuration)
 3. การจัดองค์ประกอบ รูปทรง และสัดส่วนทางสถาปัตยกรรม (Architectural Composition, Form and Scale / Proportion)
 4. ส่วนประกอบและส่วนประณีตสถาปัตยกรรม (Architectural Features and Refinement)
 5. สถาปัตยกรรมเขียวและการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Green Architecture and Sustainable Development)
 6. สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ภายใต้โลกาภิวัตน์และท้องถิ่นภิวัตน์ (Modern Thai Architecture under Globalization and Localization)
 4. หัวหน้าโครงการวิจัย: วิมลสิทธิ์ หรยางกูร
คณะผู้วิจัย: วีระ อินพันทัง
สันติรักษ์ ประเสริฐสุข
อภิวัฒน์ พงศ์เมธากุล
รุ่งรัตน์ เต็งแก้วประเสริฐ
บุษกร เสาร์สุวรกิจ
วิญญู อารักษ์ษา
ชุติมา ขจรณรงค์วิช

คณะผู้ช่วยวิจัย:
วิภาวี เลิศวงศ์คนากุล ชวพัฒน์ สัมพันธ์รัตน
ศศิชา ศักดาวัฒนานนท์ ขจิตา วุฒิการโกศล
อรรถัฐ ศรีพิพัฒนกุล
เรวดี ประสานการ ปวีณา ภูทอง
 ประวีณา ปานทอง
 5. ประวัติคณะผู้วิจัยโครงการ “ส่วนประกอบและส่วนประณีตสถาปัตยกรรม”;

อภิรักษ์ พงศ์เมธากุล

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

อภิรักษ์ พงศ์เมธากุล อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยเป็นผู้ปฏิบัติวิชาชีพสถาปนิกไปในขณะเดียวกัน ในวัยเยาว์มีความสนใจในวิถีชีวิตแบบไทย ๆ อาทิ ดนตรีไทย ศิลปวัฒนธรรมไทย พุทธศาสนา ฯลฯ จึงทำให้มีโอกาสเข้าศึกษาและสำเร็จการศึกษาเมื่อ พ.ศ. 2536 จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (สถ.บ.) ด้วยทุนการศึกษาประเภทดนตรีไทย และเมื่อ พ.ศ. 2542 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (สถ.ม.) จาก คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ซึ่งเป็นภาระหน้าที่หลักนั้น ได้นำผลของการปฏิบัติวิชาชีพสถาปนิกที่เป็นองค์ความรู้เชิงประจักษ์มาใช้ในการกระบวนการเรียนการสอน ทั้งนี้ จะทำให้นักศึกษาได้เห็นมุมมองที่หลากหลายมากขึ้น และเป็นมุมมองแห่งความเป็นจริงที่มักจะปรากฏอยู่เหนือจินตนาการเสมอ ผลงานการออกแบบสถาปัตยกรรม อาทิ หอพระฯ มธ.ศูนย์ลำปาง มธ.ศูนย์พญา หอพระฯ ประจำโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ หอพระฯ บริษัทปูนซิเมนต์ไทย (ท่าหลวง) จำกัด พระมหาเจดีย์ฯ วัดเก่าเลี้ยว ตำนกสมเด็จพะสังฆราชและกุฏิเจ้าอาวาส วัดไทยพุทธคยา ประเทศอินเดีย รวมทั้ง งานออกแบบบ้านพักอาศัยรูปแบบสถาปัตยกรรมไทยย้อนยุคอีกจำนวนหนึ่ง ฯลฯ

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

ผู้ก่อตั้งและอดีตคณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปัจจุบันเป็นประธานคณะกรรมการหลักสูตรสหวิทยาการดุสิตบัณฑิต และประธานคณะกรรมการอำนวยการโครงการหลักสูตรการออกแบบพัฒนาชุมชนเมืองบัณฑิต/มหาบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) รวมทั้งเป็นกิตติยาจารย์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้รับรางวัลนักวิจัยดีเด่นแห่งชาติ พ.ศ. 2540 และได้รับการเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาสถาปนิก 3 สมัย

ศาสตราจารย์ ดร. วิมลสิทธิ์ หรยางกูร ได้รับทุนฟูลไบรท์ และทุนมูลนิธิฟอร์ดเพื่อการศึกษาต่อระดับปริญญาโท และปริญญาเอกที่ Massachusetts Institute of Technology และ Princeton University ตามลำดับ ภายหลังการสำเร็จการศึกษาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2507 มีความสนใจทางวิชาการหลากหลายด้าน ได้เขียนบทความทางวิชาการกว่าร้อยบทความ ตำรา และงานวิจัย ซึ่งส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์เอกลักษณ์สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ และการสร้างสรรค์ชุมชนเมืองน่าอยู่อาศัยที่ได้มีการเผยแพร่สู่เวทีสากล

สันติรักษ์ ประเสริฐสุข

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สันติรักษ์ ประเสริฐสุข เคยดำรงตำแหน่งคณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระหว่าง พ.ศ. 2552-2555 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านการออกแบบอุตสาหกรรม จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากนั้นได้ศึกษาต่อทางด้านสถาปัตยกรรมระดับปริญญาตรีที่ Pratt Institute และปริญญาโทที่ University of California, Los Angeles ประเทศสหรัฐอเมริกา

ปัจจุบันนอกจากมีภาระงานสอนทางด้านการออกแบบสถาปัตยกรรม และวิชาประวัติศาสตร์และทฤษฎีทางสถาปัตยกรรมแล้ว ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สันติรักษ์ ประเสริฐสุขมีผลงานวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ เช่น หนังสือ “6 สถาปนิกจากสถาปัตยกรรมภายหลังยุคโมเดิร์น” และตำรา “สุนทรียศาสตร์และทฤษฎีสถาปัตยกรรมตะวันตก: จากคลาสสิกถึงดีคอนสตรัคชั่น” รวมถึงบทความวิชาการอีกจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการออกแบบ